

BÉDA

ŠKOLNÍ ČASOPIS ZÁKLADNÍ ŠKOLY BEDŘICHA SMETANY V LANŠKROUNĚ

5,-Kč



Deváté třídy navštívily Moravské divadlo Olomouc
Čtěte na straně 9

Co v tomto čísle najdete?

- 02 | Lambada
 03 | Vybarvi obrázky
 03 | Znamé osobnosti zdraví Bědu

AKCE

- 04 | Pohádkový den
 05 | Byli z nás husité
 05 | Den s myslivci
 06 | Na návštěvě Lucemburků
 07 | Z vlastní tvorby žáků IV. B
 08 | Návštěva penzionu a beseda s babičkami
 08 | Zprávičky z V. B
 09 | Moravské divadlo Olomouc
 10 | Uklidme Česko
 11 | Soutěžíme s Uklidme Česko

SPORT

- 12 | Fotografie v Orlickém deníku
 12 | Okrskové kolo vybíjené
 13 | Okresní kolo v malé kopané 2018

EXTRA

- 13 | Sběr papíru pro Míšu Faltuse
 14 | Vaření nás baví
 15 | Příběh o šikaně V.
 16 | Rozhovor: p. uč. Dana Kačerovská
 17 | Rozhovor: moderátor Ondřej Pokorný
 18 | Smějeme se s Bědou

PRO CHVÍLE ODDECHU

- 17 | Rébusy
 17 | Anglická luštěnka
 18 | Přírodovědná luštěnka
 18 | Hledáme slavné světové hudební skupiny
 19 | Německá luštěnka
 19 | Luštěnka

Redakční tým ve školním roce 2017/2018

IV. A

Pavla Faltusová, Anežka Skalická,

V. A

Aneta Jusková, Lucie Pásztová, Hana

Šemberová, Nela Zvoničková

VII. A

Izabela Hrušková, Adéla Mičková, Andrea

Olenočinová, Natálie Křižanovská, Tereza

Polášková, Stela Vaničková

VII. B

Zdeněk Hudec

VIII. A

Adam Viskupič

IX. A

Tomáš Polášek

Nechceš
být zkoušen
nebo psát
písemku?

Lehká pomoc. Zkus Lambadu!

Doplň políčka, vystřihni a vhod' do Bědovy schránky

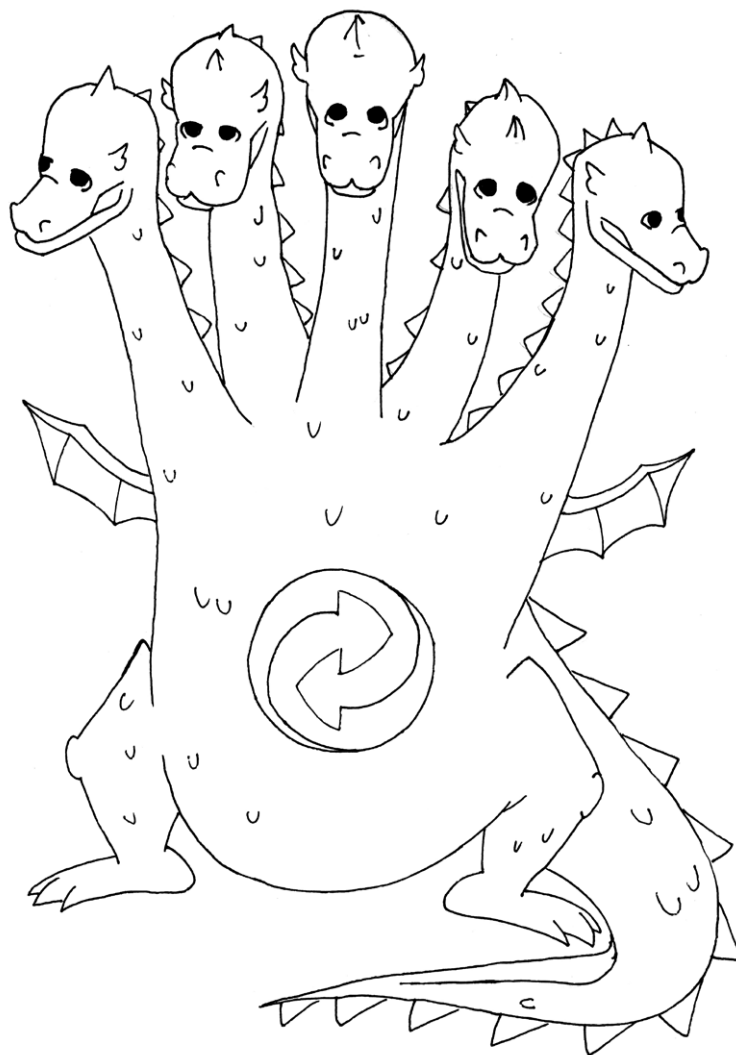
LAMBADA
KVĚTEN
2018

JMÉNO:

PŘÍJMENÍ:

TŘÍDA:

Vybarvi obrázek



Napiš své jméno, příjmení a třídu,
vhod' do Bédovy schránky
a možná vyhraješ.

Autorka: Klára Hanusová z IX. A

Známé osobnosti zdraví Bědu

Tentokrát Jaroslav Uhlíř, Jiří Kolbaba,
a Martin Harich.



PRO ČASOPIS BĚDA

FAD



NEBOJTE
SE SVĚTA...
CESTUJTE!



Pro
redakci
BĚDA
z čísla
22 MAT

Pohádkový den s Ferdou Mravencem ve druhých třídách

V letošním školním roce se již potřetí druháci učili s pohádkou. Tentokrát se potkávali s Ferdou Mravencem a jeho kamarády. Děti již Ferdu znají z knihy Ondřeje Sekory, kterou druháci společně čtou v hodinách. Děti nejdříve vymýšlely pro neposlušné děti paní Růměnice závody. Ve skupinkách si rozmýšlely, co vše musí jako správní organizátoři závodů zajistit pro závodníky. Musely si všechny závodníky spočítat, vytvořit startovní čísla, dohodnout se na disciplínách, vyrobit ceny pro vítěze, pozvat diváky apod. Bylo toho hodně. S Ferdou řešily také zajímavé slovní úlohy a počítaly s kartičkami malých ploštic.

Poté pracovaly s ukázkami textů. Poznaly se s panem Hlemýžděm, cvrčkem, broukem Pytlíkem i napařádnou Beruškou. V textu hledaly odpovědi na otázky. Hodně práce jim dalo vyřešit tajenku, z které se dozvěděly, že autor knihy Ferda Mravenec napsal i další zajímavou knihu, Kroniku města Kocourkova. Pohádkový den si žáci zpestřili skutečnými závody v házení papíru do dálky a nakonec společnými silami vytvořili obrázky mraveniště s Ferdou. Výuku jim zpestřil zpěv nebo poslech písniček, v kterých se objevují broučci z knížky. Den s pohádkou velmi rychle utekl.

Autorka: Ladislava Zachařová



Byli z nás husité

Z dob největší slávy našeho království jsme se ocitli přímo v dění husitských válek.

V hodinách dějepisu se z nás stali bratři a sestry. V pracovních činnostech to chvílemi vypadalo jako při bitvě. Zbraně jako kropáč, řemdiň, palcát, sudlice, kuše, kopí s hákem vznikaly pod rukama budoucích husitských bojovníků.

Kluky a dívky husitská doba tak nadchla, že si připravili dramatizaci upálení mistra Jana Husa. Tomu však předcházelo kázání mistra, prodávání odpustků, koncil v Kostnici, uvěznění a upálení Husa. A závěr? Sestry a bratři se vydali do boje za zpěvu písně Ktož jsú boží bojovníci.

Nás dějepis opravdu baví.

Autoři: žáci IV. B a p. uč. Romana Prokopová



Den s myslivci

Krásné dopoledne plné úkolů a zajímavostí si užili žáci IV. B. Věnovali se jim myslivci. V loňském roce jsme se zaměřili na vysokou zvěř. Letos na ptactvo. Viděli jsme volavku, která v zimě loví myši a v létě ptáky. Pokud je zraněna, tak se z jejího zobáku stává nebezpečná zbraň. Při ohrožení klovne nepřítele přímo do panenky. Čáp bílý, kterého známe všichni, si staví hnízda na komínech. Bohužel, když přijde vichřice, mláďata umoknou a hynou. Káně Harrisova hnízdí na kaktusech, chytrý pták. Mláďata jsou chráněna před predátory. Na výchově se podílí i starší sourozenci. Loví jako vlci ve skupinách. Káně lesní se živí myšmi a výr velký si pochutnává na ježcích. Orel skalní, největší dravec žijící v České republice, má rozpětí křídel 2 m a může vážit až 6 kg. Většinu dne tráví plachtěním. Má dobrý zrak, při hledání potravy ve velké výšce bedlivě prohlíží terén pod sebou. Den obklopení přírodou jsme si opravdu užili.



Autoři: žáci IV. B a p. uč. Romana Prokopová

Na návštěvě u Lucemburků

Třída IV. B se ocitla v době vlády našeho významného královského rodu. Že to není možné? S trochou fantazie jde vše. Z knih Veroniky Válkové jsme se mnohé dozvěděli o životě Karla IV., při hodinách vlastivědy z vyprávění paní učitelky. A jak vše začalo? Třída se proměnila v historickou dílnu. Továři a mistři se to v ní jenom hemžilo. Materiálu ke studiu jsme měli dost. Jedni sestavovali rodokmen Lucemburků, druzí shromažďovali významné stavby, které rod postavil, a třetí skupina vyráběla korunovační klenoty.

Ve výtvarné výchově jsme zkusili navrhnout rozetu, ozdobné okno, typické pro gotickou architekturu a klenbu. Navštívili jsme naše muzeum a upevnili si znalosti z gotiky. I v Lanškrouně jsou pozůstatky tohoto stavebního slohu. V komunikační výchově jsme napsali dopis Karlu IV.

Vrcholem našeho bádání byla korunovace. Žáci se proměnili v biskupy a poddané. A kdo byl korunován na císařovnu? To je naše překvapení (poznáte ji z fotek). Takové vyučování nás baví a ve škole je to vážně prima.

Autoři: žáci IV. B a p. uč. Romana Prokopová



Z vlastní tvorby žáků IV. B: Dopis Karlu IV.

Králi český a císaři římský,
jmenuji se Viktorie. Je mi 10 let a žiji ve 21. století.
Chystám se na výlet do Prahy. Projdu se po Karlově mostě,
navštívím Pražský hrad, který v mé době obývá prezident.
V katedrále sv. Víta si prohlédnu gotickou architekturu.
Vaši univerzitu navštěvuje spousta turistů nejen z Čech,
ale i ze zahraničí. Můžu se podívat na hrad Karlštejn
nebo si prohlédnout Karlovy Vary, a to jen díky Vám.

Děkuji s úctou

Viktorie Petruňová

Vaše veličenstvo,
jmenuji se Tereza Gildainová a chodím do IV. B
na Základní školu Bedřicha Smetany v Lanškrouně.
Za Vaší vlády nebyly žádné základní školy. Číst a psát
uměli jenom učenci, kněží a králové. Dnes máme
povinnou školní docházku a číst a psát se učíme
od šesti let. Školní rok začíná v září a končí v červnu,
kdy dostaneme vysvědčení a čekají nás
dva měsíce prázdnin. Škola mě moc nebaví
a raději bych žila ve Vaší době.

S pozdravem

Tereza Gildainová

Vaše veličenstvo,
jmenuji se Natálie Faltusová. Je mi ctí, že Vám mohu
poslat dopis. Chtěla bych Vás poznat. Naše paní učitelka
nám o Vás četla knihu, která se jmenovala Únos v Paříži.
Už podle všeho, co se o Vás učíme, si myslím,
že jste byl velmi vzdělaný a chytrý muž.
Jsem hrdá na to, co jste v životě dokázal.

Na shledanou

Natálie Faltusová

Velectěný císaři a králi českých zemí Karle IV.,
zdravím Vás z České republiky. Jmenuji se Dominik
a chci Vám napsat, co se od doby, kdy jste vládl, změnilo.
Nevládne v zemi král, ale máme prezidenta. Nepoužívají
se meče, štíty, kuše, ale palné zbraně. Nejezdí se na koních,
ale používáme auta, autobusy, tramvaje, vlaky a jiné
dopravní prostředky. Čechy, Morava a Slezsko se spojily
a vytvořily jeden stát. Protože jste byl silným a mocným
panovníkem, učíme se o Vás ve škole. O Vašich stavbách,
které stále stojí a staly se z nich památky. Hrad Karlštejn
navštěvuje spousta turistů, po Karlově mostě projde plno
lidí a Karlovu univerzitu navštěvuje hodně studentů.

Děkuji Vám za všechno, co jste dokázal a vybudoval.

Dominik Janda

Návštěva penzionu a beseda s babičkami



Kolem nás poletují hesla stoletého výročí od vzniku Československa. Ale jak se vůbec v té vzdálené době žilo, jak lidé zvládali každodenní povinnosti, co zábava, těžké období války a po válce a socialistické zřízení? Jsou to někdy až neskutečné události a situace a když je „máte přímo z úst“ pamětníků, je to velmi zajímavé. Jedna z babiček měla dokonce 93 let! Děkujeme tímto babičkám z penzionu a přejeme ještě hodně šťastných let.

Autorka: p. uč. Dana Kačerovská

Zprávičky z V. B

V březnu proběhl na naší škole velikonoční jarmark, který byl pro naši třídu velmi úspěšný. Podařilo se nám prodat všechny výrobky a utržili jsme 3 122 Kč. Už před jarmarkem jsme se domluvili, že polovinu výtěžku věnujeme pejskům v útulku. Předat dar jsme se vydali v pátek 13. dubna 2018 po vyučování. Naše peníze přispějí pejskovi Dastymu na léky a speciální granule. V útulku jsme prožili příjemné odpoledne, pohráli jsme si s kočičkami, které tam také mají. Všichni jsme se vystřídali ve venčení pejsků. Nikomu se nechtělo domů. Určitě se za pejsky ještě podíváme.

Autoři: žáci V. B a p. uč. Lenka Žáková



Deváté třídy navštívily Moravské divadlo Olomouc

Ve středu 4. dubna 2018 se deváté třídy vydaly do Olomouce na divadelní představení s názvem Sluha dvou pánů. Cesta byla příjemná a rychle utekla. Za jízdy je možné zahlédnout věznicí Mírov, ze kterého unikl známý vězeň Jiří Kájínek. Jakmile jsme dorazili na olomoucké náměstí, měli jsme ještě chvíli čas, a tak nám paní učitelky daly rozchod. Každý využil tento čas jinak, někdo se jen tak procházel a obdivoval krásy olomouckého náměstí, zejména morový sloup, někdo se šel podívat do místních obchodů.

Pár minut před začátkem divadelní hry jsme se rozdělili do předem určených skupinek a rozešli se na určená místa. Divadelní sál Moravského divadla je opravdu krásný, ale malý. Od chvíle, kdy začala divadelní hra, se každý už jenom smál a nepřestávali nás udivovat herci, kteří tuto inscenaci podali opravdu vtipně. Po skončení následovala rychlá cesta domů a pro ty, co měli chuť, také brzké vstávání do školy následující den.

Autor: Tomáš Polášek z IX. A



Názory žáků devátých tříd:

Divadlo bylo super, zábavné, vtipné, ale občas bylo nudné. Seděl jsem na balkoně a musel jsem být pořád předkloněný, abych viděl. Bolely mě z toho záda a zadek. Chvilku před pauzou jsem chtěl už umřít, jak mě bolely záda, ale vydržel jsem to a na druhé dějství jsem už byl připraven.

Lukáš Doleček

Divadlo se mi moc líbilo, bylo veselé a vtipné. Nejvíce se mi líbilo, jak do této hry, která už nějakou dobu existuje, dali aktuální témata, hlavně třeba tu politiku atd. Jsem ráda, že jsem se toho zúčastnila a mohla jsem ocenit náročné výkony herců.

Veronika Sejkorová

Divadlo bylo skvělé. Smích nás nepřešel po celou dobu. Nejvíce se mi líbil hlavní hrdina – sluha, který měl nejtěžší scénář a uměl být vtipný. Při scéně, kdy si přitáhl židli a překládal hádku Itala a jeho snoubenky, jsem se nasmála asi nejvíce i přesto, že nešlo o tu nejlepší scénu. Bylo to všechno dokonalé. Skvělá byla i scéna Pevnost Boyard.

Eliška Stejskalová

Uklidíme Česko

Uklidíme si náš Lanškroun

O úklidu našeho města pod hlavičkou Uklidíme Česko jste si již mohli přečíst na webu školy, facebooku či na stránkách www.lanskrounsko.cz, případně zhlédnout video na lanškrounském infokanálu.



Připomenu jen, že akce proběhla v pátek 6. dubna místo školy a že do se této akce zapojily dvě třídy naší školy – VI. B s třídní učitelkou Evou Šulákovou a třída IX. A s třídní učitelkou Martinou Fiebigerovou. VI. B se rozhodla uklidit cyklostezku na Rudoltice a my s IX. A jsme se vydali ke Krátkému rybníku a na koupaliště. Akce pokračovala i v sobotu 7. dubna s dobrovolníky z celého města, kterých se na parkovišti u Lidlu sešlo asi třicet. Výsledek celé této akce je opravdu alarmující: 218 kg komunálního odpadu, cca 30 kg plastů, přes 100 kg skla, 25 kg kovů a několik pneumatik. A to jsme zdaleka nezvládli uklidit vše. Chci také poděkovat všem dobrovolníkům, kteří na naši výzvu vyšli do ulic sami a uklidili si ve svém okolí. Všem moc děkuji, chránit naši krásnou přírodu by mělo být prioritou každého z nás.

A jaké pocity mají z akce přímo žáci IX. A? Posuďte sami:

„Je to velice účinná a dobrá věc. Byl jsem překvapený, jak jsme si při úklidu všichni pomáhali. Tato akce nás jako kolektiv stmelila. Musím ale říci, že jsem čekal ještě více odpadků. Já sám jsem se zapojil do úklidu i v sobotu – šli jsme uklidit naši ulici.“

Tomáš Polášek

„Uklízení bylo super, i když musím přiznat, že se mi moc nechtělo. Ale byla sranda a měli jsme dobrý pocit, že jsme mohli udělat něco pro naši přírodu. Určitě bych šla znovu.“

Tereza Filová

„Akce je to užitečná. Ale jestli se lidé nezačnou chovat zodpovědněji, situace se bude zlepšovat jen velmi pomalu.“

Radim Kopecký

„Akce byla super. Konečně jsme pracovali jako jeden celek. Čekal jsem ale více odpadků, mile mne to překvapilo. Rád bych se podobné akce zúčastnil znovu.“

Miroslav Šabata

„Strašný nepořádek, hrůza. Dost mi to změnilo názor na třídění odpadu. Venku už nikdy nic vyhazovat nebudu. Do takové akce by se mělo zapojit co nejvíce lidí, děláme to pro sebe a naši planetu.“

Michal Hluchý

„Překvapilo mne, co všechno jsou lidé schopni v přírodě vyhodit. Akce se mi moc líbila. Nebyla to zbytečná věc, sami rodiče mi po procházce řekli, že je to znát a je to hned hezčí. Měla jsem z toho fakt dobrý pocit. A jelikož jsme měli super partu, šlo to hezky od ruky.“

Nela Doleželová

„Akce byla úžasná. I když jsem se na začátku moc netvářila, příjemně mě to překvapilo. Škoda, že se nezúčastnilo více lidí. Překvapilo mne, co vše je možné v přírodě najít – klávesnice, oblečení, boty i kondom.“

Tereza Voborná

„Lidé, co mají řeči, že nebudou uklízet to, co neodhodili, by se měli zamyslet. Takový nepořádek dělají pouze lidé a trpí tím hlavně zvířata. Jsem ráda, že nás k tomuto paní učitelka vede.“

Eliška Stejskalová

Soutěžíme s Uklidíme Česko

Žáci IX. A se zároveň rozhodli zapojit do soutěže o hodnotné ceny. Měli za úkol zpracovat komiks o jejich úklidu. Žáci to pojali po svém a vytvořili komiks podle předlohy pohádky, kterou vymyslel jejich spolužák Miroslav Šabata. Tak jim držme pěsti.

O víle Smetálce

V jednom malém městečku, na samém konci světa, žila malá, hubená a smutná víla. Dříve to byla obyčejná holčička, která se jmenovala Anička. Chodila do školky a hrála si s kamarády. Každý den, když ji vyzvedávala babička, vyprosil si na cestě zastávku v obchodě. Babička jí tam koupila džus, který tak milovala. Jeden den jahodový, druhý multivitamínový nebo jablečný. Vždy ho během cesty vypila a před domem vyhodila prázdnou plastovou láhev do koše. Do takového toho zeleného, co jsou v každém městě po ulicích, aby děti i dospělí neházeli odpadky na zem. Jenomže Aničku sledovala každý den z povzdálí baba, která se jmenovala Recyklace. Jednou, když Aničku maminka uložila do postýlky a přečetla jí pohádku na dobrou noc, přiletěla k jejímu pootevřenému oknu a pošeptala jí, že jestli bude tu plastovou láhev každý den házet k ostatním odpadkům, zakleje ji.



Anička neposlechla. Myslela si, že to byl jen sen, a tak tomu nevěnovala pozornost. Ani první den, ani druhý den, ani za týden. A tak babička došla trpělivost. V noci ji ukradla mamince z postýlky a začarovala ji ve vílu Smetálku.

Vzala ji do městečka na konci světa jménem Odpadkov. Za toto město jezdila každý den spousta nákladních aut. A ta sypala na jednu hromadu vše, co měli lidé v popelnících. A tahle malá, hubená, nešťastná Smetálka musela každý den ráno brzy vstávat a z hromady vytřídit vše, co tam lidé naházeli. Byla to nekonečná práce, protože aut jezdilo za město mnoho. Smetálka byla každý den unavená více a více. Pracovala vždy až do noci, nemohla si hrát a hromada nebrala konce.

A tak si jednoho krásného dne Smetálka na tu hromadu sedla a dala se do pláče. Najednou se za ní ozvalo: „Proč pláčeš?“ Smetálka se otočila a leknutím málem spadla z hromady. Za ní se totiž povaloval obrovský a barevný drak, který měl pět hlav. „Pozoruji tě tu každý den. Pročpak to všechno děláš?“ A tak mu Smetálka vyprávěla svůj příběh. Drak bedlivě naslouchal, pak se zamyslel a řekl: „Vím, jak ti pomoci. Rozhlásíme po světě, že máš za kamaráda zlého a ošklivého draka, který má pět hlav. Jedna jí papír, druhá plasty, třetí plechovky, čtvrtá bílé sklo a pátá barevné sklo. Pokud nebude mít drak dostatek potravy, pustí se do lidí. Možná potom lidé začnou odpad třídit sami, a ty nebudeš mít žádnou práci.“ Jak drak řekl, tak učinili. Řekli to každému řidiči nákladního auta, který přijel za město. Lidé se začali opravdu bát a konečně začali odpad třídit. Auta vozila na střídačku plasty, papír, kov a sklo. Odpadu, který se už vytřídit nedal, bylo čím dál méně.

Ptáte se, jak to tedy dopadlo? Baba Recyklace viděla, jak to v Odpadkově začalo fungovat, a uznala, že se víla Smetálka již dostatečně poučila. A jak se má Anička? Spokojeně si hraje s kamarády ve školce. Už nikdy nehodí láhev od džusu do obyčejného koše. Občas se ale promění ve vílu Smetálku, aby mohla navštívit svého báječného kamaráda a záchránce draka.

Fotografie našich fotbalistů v Orlickém deníku

Ještě jsme se nestačili rozeběhnout po trávníku a už jsme tak slavní, že fotografie našich MC Donalds týmů si mohli v pondělí 9. 4. 2018 prohlédnout dokonce i čtenáři Orlického deníku. Za pár týdnů se rozeběhnou okrsková kola turnajů a našim fotbalistům přejeme hodně úspěchů !!!

Autorka: p. uč. Dana Kačerovská



Okrskové kolo vybíjené žákyň 4. a 5. ročníků

Ve středu 11. dubna 2018 proběhlo okrskové kolo vybíjené žákyň 4. a 5. ročníků. Naše škola byla pořadající školou, která hostila týmy Výprachtic a Dolní Čermné. Ačkoli jsme měli zpočátku obavy, podařilo se našemu smíšenému týmu porazit soupeře v obou utkáních a naprosto s přehledem vyhrát. Dívkám gratulujeme a přejeme mnoho úspěchů v okresním kole!



Autorka: p. uč. Dana Kačerovská Foto: p. uč. Romana Prokopová



Okresní kolo v malé kopané 2018

Na podzim si naši žáci vybojovali v okrsku zasloužený postup do okresního kola. Po šesti měsících jsme se dočkali a 19. 4. 2018 vyrazili směr „umělka“ Libchavy. V minulém roce jsme hráli za chumelenice, letos v extrémním horku, ale naši kluci se s tím vypořádali na výbornou a 3. místo v okrese není k zahazení. V prvním zápase jsme na úvod prohráli se ZŠ Komenského Ústí 3:2. Zápas byl velmi vyrovnaný. Ve druhém utkání jsme vedli jednoznačně 7:1, vše se daří, moc času do konce už není a najednou „blikanec“ a jsme rádi i za výsledek 7:5 nad žáky ze ZŠ Dolní Čermná, kteří v posledních minutách skoro z každé akce dali branku. V posledním zápase jsme nestačili na dobře hrající Jablonné, prohra 2:5. I tak si kluci zaslouží jenom chválu. K vidění bylo spousta hezkých akcí i branek. Sportu zdar!



Autor: p. uč. Pavel Dobšíček

EXTRA

Sběr papíru pro Míšu Faltuse

Blíží se nám konec školního roku a já se na vás opět obracím s prosbou o pomoc. Vzpomínáte si na usměvavého chlapce Míšu Faltuse? Narodil se s dětskou mozkovou obrnou, s centrální dystrofií a mentální retardací. Jeho pohyb je velmi omezený, ale i tak z něj má velkou radost. Obtížně se mu polyká, ale i jíst ho těší. Starají se o něj především babička s dědečkem, za což jim patří velký obdiv. Dědeček s Míšou často kutí v dílně a také spolu tráví čas třeba na traktoru. Je vidět, že Míša je s prarodiči skutečně šťastný.

Míša jezdí s babičkou každý rok na jeden měsíc do lázní, ty mu pomáhají udržovat a rozvíjet jeho pohybové schopnosti. Ideální je pro Míšu KLIMTERAPIE, kterou však zatím pojišťovny neproplácejí, takže si ji během pobytu dopřává jen 14 dní, pokud na ni babička našetří peníze. Celý měsíc této terapie stojí 48 000 Kč.

Loni byla celá tato částka Míšovi věnována z výtěžku charitativního motosrazu Motobandy Lanškrounska.

Tato rodinka nás loni opravdu velmi oslovila, je prostě úžasná! Pojdme Míšovi a jeho prarodičům pomoci s letošním pobytem v lázních. Loni jsme pro něj díky sběru papíru vybrali 4000 Kč! Bude to letos více?



Schraňujte letáky, staré noviny či časopisy a zapojte se! Termín svozu papíru bude upřesněn na webu školy. Předem vám všem děkujeme za zapojení se do této akce!

Autorka: p. uč. Martina Fiebigerová

Vaření nás baví

Rádi bychom se s vámi podělili o několik kuchařských receptů, které jsme si vyzkoušeli přímo ve výuce. Věříme, že neodoláte a některý z receptů vyzkoušíte i vy sami.



Rychlá šlehačková roláda

Monika Černovská, Kateřina Sommerová, Vlasta Oláhová

Těsto:

- 5 vajec
- 5 lžic cukru krupice
- 5 lžic polohrubé mouky
- 1 lžice kakaa

Náplň:

- šlehačka + ztužovač
- vanilkový cukr
- cukr moučka

Vejce s cukrem jsme daly do misky a ušlehaly do pěny. Opatrně jsme vmíchaly mouku a kakao a rozetřely na plech s pečicím papírem. Troubu jsme nastavily na 200 stupňů Celsia a pekly osm minut. Těsto jsme sundaly z papíru a nechaly vychladnout. Mezitím jsme si připravily šlehačku. Když těsto vychladlo, tak jsme na něj daly ušlehanou šlehačku, srolovaly a servirovaly.



Nutella v bílé čokoládě

- 150 g kvalitní bílé čokolády
- 3 lžice nutelly

Do důlků formičky na pralinky nalijeme po troše rozpuštěné čokolády a peroutkou rozetřeme po stěnách. Necháme ztuhnout. Nutellu ve vodní lázni zahřejeme, nalijeme po lžičce do každého důlku a zalijeme zbytkem čokolády. Po ztuhnutí v ledničce opatrně vytlačíme z formy.



Lanýžové pralinky

- 150 g kvalitní hořké čokolády

náplň:

- 100 ml smetany ke šlehání
- 100 g hořké čokolády Figaro
- špetka skořice

Smetanu zahřejeme (nevaříme). Až je horká, vsypeme nalámanou čokoládu se skořicí a na teplé plotýnce mícháme, až vznikne hladká hmota. Nevařit. Odstavíme a necháme vychladnout. Zůstane tekuté. Důlky na pralinky vytřeme čokoládou rozpuštěnou ve vodní lázni a necháme v ledničce ztuhnout. Do čokoládových důlků nalijeme po troše studené náplně, necháme trošku místa na zavíčkování. Uložíme do ledničky. Prázdné místo v důlku doplníme opět rozpuštěnou čokoládou a po zatuhnutí opatrně vytlačíme z formičky.



Čokoládová srdíčka s marcipánem

- hořká čokoláda Figaro
- marcipán

Čokoládu necháme rozpustit ve vodní lázni. Do každého důlku silikonové formy nalijeme lžičku čokolády, formou zatřepeme a uložíme do ledničky. Z marcipánu vymodelujeme malé kuličky. Na ztuhlou čokoládu ve formě položíme kuličku marcipánu a zalijeme zbylou čokoládou, aby byl důlek plný. Opět formou zatřeseeme, lehce ťukneme o stůl (aby vyšly ven bublinky vzduchu) a opět necháme v ledničce ztuhnout. Pralinky opatrně vymáčkeme z formy a uložíme do papírových košíčků.

Příběh o šikaně V. Luciina změna

Ve zprávě stálo: „Ahoj Adélo, omlouvám se za to, jaký špatný věci jsem ti říkala. Běžely jsme za tebou, že jsme chtěly zastavit Dianu, protože to opravdu přehnal. Chudáku, jak ti je? A bolí ta rehabilitace? Poslední dobou nám s Eliškou připadá, že nás Diana sekýruje. Asi s ní skončujeme. Hodně štěstí. Lucie.“ To není možný, že to napsala Lucie. Možná ji navádí Diana nebo přece jenom? Zatím, co jsme jeli domů z rehabilitace, odepsala jsem jí. Napsala jsem: „Ahoj Lucie, ale i já jsem to přehnal, dala jsem jí facku (i když si ji zasloužila). Zas tak to nebolí, už neberu prášky na bolest. Rehabilitace taky nebolí. Taky mi přijde, že vás spíš sekýrovala. Teď mi odpověz po pravdě. Navádí tě Diana, aby ses ke mně chovala mile? S pozdravem Adéla.“ Zatím, co jsme jeli domů, přemýšlela jsem o té zprávě, kterou jsem poslala Lucii. Najednou mi máma řekla: „Adélo, cestou domů se zastavíme u tety Kate a budeme tam asi hodinu.“ „To je dobře, tetu Kate jsem neviděla hodně dlouho“ odpověděla jsem. Byla jsem šťastná, protože tetu mám moc ráda. Vždy se ke mně chová mile.

Když jsme dorazili k domku, kde bydlí teta, už nás očekávala. „Ahoj jak se máte?“ zeptala se teta a všechny nás objala. „Máme se dobře, Kate. Zrovna jedeme z nemocnice. Áďa byla na rehabilitaci,“ odpověděl táta. Máma s tetou si povídaly a šly k domu. „Sedneme si vzhadu na terase, vždyť svítí sluníčko, tak tam Áďu zavez,“ řekla teta a šla s mámou udělat domů občerstvení.

Teta má krásný zelený dům s tmavou střechou a hnědými okny a dveřmi. Kolem domu a na parapetech má rozestavěné květináče a truhlíky s různými květinami. I její zahrada je krásně ozdobena a má dokonce bazén. Teta taky ráda vaří a peče. Vždy, když jsem u ní byla nebo přespávala, pekly jsme spolu různé druhy sušenek a dokonce i dorty.

Zatím, co jsme seděli na terase, teta s mámou připravily občerstvení a přinesly je na tácech. Na nich byly sendviče, zeleninový salát, sušenky, nakrájené ovoce a pomerančový džus. Teta s mámou si konečně sedly a začaly se spolu s tátou bavit o věcech, které zajímají jen dospělé. Třeba o dovolené, počasí a o práci. Tyhle řeči mě dost nudí, tak jsem je přestala poslouchat, vzala si sendvič a hrála si na mobilu hry. Zase mi přišla zpráva od Lucie. Ve zprávě stálo: „Ahoj. Nepřehnalas jsi to, ona si ji fakt zasloužila, ale i my bychom si ji zasloužily. To je dobře, že už tě nic nebolí. Je pravda, že nás sekýruje. Teď se snažíme skamarádit i s ostatními holky z třídy. Diana mě nenavádí, protože ji nesnáším. Mám pro tebe nabídku, ale asi ji odmítneš. Budeš zase moje kamarádka? Lucie.“

Ona chce, abych byla zase její kamarádka?! Tomu nemůžu uvěřit! Ihned jsem jí odepsala: „Ahoj. Tu facku si nezasloužíte. To je dobře, že se snažíte skamarádit i s někým jiným než s Dianou. Já ji nesnášela už od začátku. Jasně, že chci být zase tvoje kamarádka, proč bych to měla odmítat? Občas jsem tajně doufala, že se ke mně zase vrátíš. Do školy půjdu asi za 3 měsíce a až budu zase ve škole, budeme spolu sedět? Adéla.“

Lucie mi hned odepsala: „Čau. Nevěděla jsem, že ji taky nesnášíš. Myslela jsem si, že bys to odmítla kvůli tomu, co jsem ti říkala. To je dobře, že už brzy půjdeš do školy a ano, klidně s tebou budu sedět. Lucka.“ Jsem ráda, že mám konečně zpátky kamarádku. Konečně po dlouhé době jsem byla šťastná. Hned, jak jsme se najedli a máma si dopovídala s tetou, jeli jsme domů. Jakmile jsme přijeli domů, byla jsem už hrozně unavená. Ale vůbec jsem nemohla usnout. Pořád jsem přemýšlela, co se stane, až půjdu do školy.

O 3 měsíce později

„Áďo, nezapomeň si v kuchyni svačinu,“ volala na mě máma z chodby. Já jsem si zatím česala vlasy v koupelně. Hned, jak jsem se upravila, seběhla jsem ze schodů do kuchyně, vzala jsem si svačinu a dala si ji do mojí tašky. Pak jsem si dala snídani a společně s Chrissie jsem šla do školy. Chrissie chodí do IX. A a já do VII. A. Cesta do školy nám trvá asi 15 minut. Před školní bránou jsem potkala Lucku. Jakmile mě zahlédla, rozběhla se ke mně a pak mě objala. „Ahoj Áďo. Jsem ráda, že tě konečně vidím,“ řekla Lucka. „Ahoj Lucko,“ pozdravila jsem ji, ale na víc slov jsem se nezmohla, protože na druhém konci hřiště byla Diana a dívala se na nás. „Lucko, na druhém konci hřiště je Diana a dívá se na nás,“ řekla jsem jí. Lucka na to odpověděla: „Radši půjdeme do třídy, za pár minut bude zvonit.“ Jen jsem přikývla, rozběhly jsme se po hřišti směrem ke vchodu.

Pokračování příště...



Rozhovor: p. uč. Dana Kačerovská

Můžete nám blíže představit sebe a svoji rodinu?

S mým mužem Michalem budeme manželé už 27 let, narodili se nám dva synové- Dominik a Michal. Dominik bydlí v Hradci Králové, kde složil maturitu a už pracuje. Rád sportuje. V nedaleké Jaroměři hraje hokej, který hrál výborně už od dětství. Míša bude letos maturovat. Má také rád sport, především běh, ale je šikovný i na tanec a teď se věnuje skialpinismu. Dá se říci, že je šikovný na kde co. S manželem jezdíme na kole, lyžujeme, s přáteli jezdíme na výlety a hodně milujeme naši zahradu, kde spolu stále něco kutíme. Moje rodina je pro mě největší štěstí.

S jakými pocity jste vstupovala na naši základní školu?

S rozporuplnými, neboť jsem končila mateřskou dovozenou a byla to pro mě velká změna, kdy jsem musela své malé chlapečky předat do školky a to bylo pro mě těžké. Uvědomovala jsem si také, kolik zodpovědnosti mám k dalším dětem ve třídě a skutečně jsem nevěděla, co dřív. Bylo toho zkrátka moc, skutečně už bych to nevrátila...

Vzpomínáte ráda na školní léta?

Musím se smát... Vážně ne. Vůbec nechápu, proč jsem učitelka, protože jsem školu opravdu ráda neměla. Byla jsem ráda sama, se zvířaty nebo jsem si něco vyráběla. Škola byla pro mě stres. Mám to nastavené tak, že musím mít jen samé 1, a tak jsem se vlastně neustále něčeho nebo někoho bála. Změna nastala až ve 3. a 4. třídě, kdy mě učil pan učitel Příhoda, který mi ukázal, že učitel může být i prima člověk a v páté třídě paní učitelka Šetnerová, která byla nesmírně laskavá. Díky nim jsem tam, kde jsem.

Jaké bylo Vaše vysněné povolání?

Nejprve jsem chtěla být zahradnicí a zvěrolékařkou a pak už jen učitelkou. Nějak mě to k dětem táhlo a je zase ke mně.

Co děláte ve volném čase? Máte nějakého koníčka?

Mám tolik koníčků, že si musím pořád říkat už dost. Kdybych byla dvojitá, nestihla bych to... Miluji tanec, zahradu, ráda pěstuji kytičky, mám moc ráda zvířata, ráda šiji- patchwork, ráda cestuji s přáteli, miluji zumbu, ráda lyžuji, vůbec mám ráda, když můžu být spolu s milými lidmi, teď jsem ráda, že se můžu učit angličtinu, ráda čtu, i když skoro už nemám kdy, moc ráda něco vyrábím. Mám ráda moc, moc věcí a lehce se pro všechno nadchnu.

Co Vám vadí na ostatních lidech?

Vadí mi neupřímnost, faleš, vadí mi lhostejnost k druhým lidem, když vidí na jiných jen to špatné, vadí mi nechota udělat něco jen tak, když kritizují místo toho, aby hledali řešení, když předhazují své myšlenky a názory jako ty jediné správné, když se lidé přetvařují a pomlouvají a ten jed pak vkládají do hlav dalších lidí. Je mi z toho těžko.

Zažila jste někdy nějaký trapas?

Jistě, nejhorší je, když o někom mluvíte a on je za vámi. A těžko vám pomůže, že říkáte třeba jen svatou pravdu. Pravda je zkrátka pro každého jiná...

Jaké je Vaše životní krédo?

Kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody. Když mám volit mezi laskavostí a spravedlností, volím laskavost.

Co byste vzkázala žákům naší školy?

Buďte opravdoví, nehrejte „hry na někoho“ před někým. Klamete okolí i sebe a jak se dá potom pochopit, co vlastně chcete a potřebujete? Učitelé nejsou nepřátelé, naučte se rozeznávat, co je to důležité a jak to zvládnout s co nejmenším odporem. Hledejte si ty pravé přátele.

Znáte náš školní časopis? Jak se Vám líbí?

Znám a přispívám do něho. Jste skutečně šikovní!

A nyní stručně:

Oblíbené jídlo: Pstruh a opékané brambory

Oblíbená filmová pohádka: Anděl Páně

Oblíbený film: Forrest Gump, Tmavomodrý svět

Oblíbený autor (kniha) z dětství: Mikeš

Oblíbený autor (kniha): Androniková –

– Zvuk slunečních hodin

Oblíbený herec/herečka: Zdeněk Svěrák

Oblíbený zpěvák/zpěvačka: Čechomor, ABBA, Queen,

...je toho moc.... taneční nebo přemýšlivá.... lidová i vážná hudba

Oblíbený předmět ve škole: Kdysi? Teď?

Teď prvouka, přírodověda, vlastivěda...



Rozhovor: moderátor Ondřej Pokorný

(*27.5.1975) rodák z Prahy, ale celý svůj život žije zde, v Lanškrouně. Po SŠ vystřídal několik profesí, včetně práce pro TV NOVA v redakci pořadu Áčko. Tam jako svého prvního hosta pozval lanškrounského faráře Zbigniewa Czendlika. V posledních letech zdařile moderuje různé druhy akcí – plesy, módní přehlídky, oslavy měst a firemní akce. V Lanškrouně ho můžeme vidat při moderování Majálesu a Lanškrounské kopy. Ve volném čase rád vyráží na výlety s rodinou, buď na kole, nebo podnikají túry do hor.

Chodil jsi do školy rád nebo jsi bral školní docházku jako nutné zlo?

Do školy jsem chodil rád, ale byl jsem hodně neposedně a nepozorné dítě, takže mě to bavilo, ale učitele už asi méně. Jak říká Leoš Mareš – ve škole mě za vyrušování napomínali, teď mě za to platí.

Jaké předměty patřily k tvým nejoblíbenějším?

Měl jsem moc rád tělocvik a všechno, kde se dalo něco tvořit – třeba výtvarku. A zajímal mě taky dějepis a zeměpis – dodnes rád poznávám nové věci. Naopak mi nikdy nešla hudebka a matematika.

3. Měl jsi oblíbenou učitelku/učitele?

Jasně – skoro všechny. Mám velké srdce ...

4. Čím jsi chtěl být, když jsi byl malý?

No vlastně jsem ani nevěděl přesně – prostě něco, kdy nebudu muset chodit do nějaké normální práce – třeba do továrny a bude to hodně pestré a zajímavé. A to se mi nakonec splnilo.

5. Máš nějakou vtipnou historku ze školních let?

Hodně jsem vyrušoval a byl jsem stále plný energie, takže jsem jednou ze všech sil (a ne úplně slušně) řval na záchodě na dveře a myslel si, že je za nimi můj kamarád. Byl tam bohužel pan ředitel a vyřídil si to se mnou hned a na místě.

6. Co bys popřál nebo vzkázal našim žákům?

Často se bojíme jít za svými sny. Když víte, co opravdu chcete a máte na to talent, jděte si za tím a dokážete to.

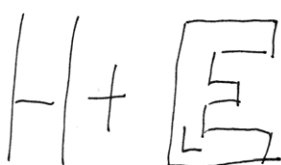
Děkuji za rozhovor

Autorka: as. ped. Martina Komrsková

PRO CHVÍLE ODDECHU

Rébusy

Náš prezident



Část těla

NO

NO

E NO

NO

Náš prezident



Anglická luštěnka

úterý

středa

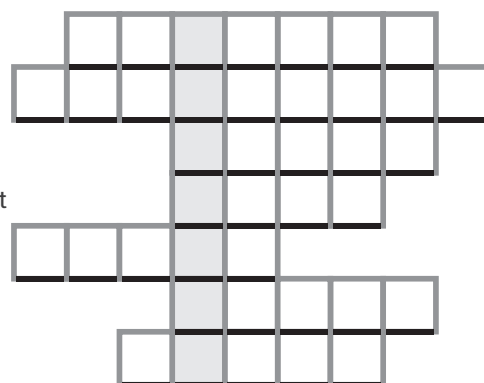
zelený

milovat

radio

škola

krátký



Autorka: p. uč. Jarmila Kosinová

Autor: Tadeáš Mannel ze VI. A

Smějeme se s Bédou

aneb Soutěž o nejlepší vtip

Pravidla soutěže:

Vyber číslo vtipu, o kterém si myslíš, že je nejlepší, vyplň hlasovací lístek a vhoď ho do Bédovy schránky.

Vtip, který získá nejvíce hlasů, postupuje do závěrečného kola. Vítězné vtipy z každého čísla otiskneme na konci školního roku a vy vyberete ten nejlepší. Na jeho autora i vylosované účastníky soutěže čekají zajímavé odměny.

Do Bédovy schránky můžeš vhodit i svůj oblíbený vtip. Nezapomeň připsat své jméno i třídu. **Pokud se tvůj vtip objeví na stránkách Bědy, čeká tě odměna!**

Vítězný vtip z dubnového čísla – č. 2

JMÉNO:
PŘÍJMENÍ:
TŘÍDA:
ČÍSLO VTIPU:



Vtip č. 1

Eliška Janková z IX. B

Hurvínek se ptá Máničky: „Máni, dáš mi, prosím, nějakou naši společnou fotku, jak se koupeme v moři?“ „Ale jistě, Hurvínku, na co ti potřebuješ?“ ptá se pyšně Mánička. „Kluci ze třídy mi nevěří, že mám fotku s velrybou!“



Vtip č. 2

Jakub Kseňák ze IV. A

Blondýna jde po zverimexu a ptá se papouška: „Umíš mluvit?“ „A ty lítat?“ odpoví papoušek.



Vtip č. 3

Jakub Krejčíř ze VII. A

Jdou tři opilci po kolejích a první říká: „Ty schody jsou nějak daleko od sebe!“ Druhý přitakává: „A zábradlí nějak nízko!“ Třetí se zastaví, podívá se před sebe a říká: „Chlapi, tohle nebudou schody, proti nám jede výtah!“



Vtip č. 4

Tereza Polášková ze VII. A

Víte, proč stojí blondýnka v zimě v rohu? Myslí si, že je tam devadesát stupňů.

PRO CHVÍLE ODDECHU

Přírodovědná luštěnka

základní stavební jednotka každého živého organismu

plaz s chapavým ocasem a pohyblivými víčky

jedovatý had s hlavou ve tvaru trojúhelníka

přenesení pylu na vajíčka

mikroorganismus způsobující nemoci

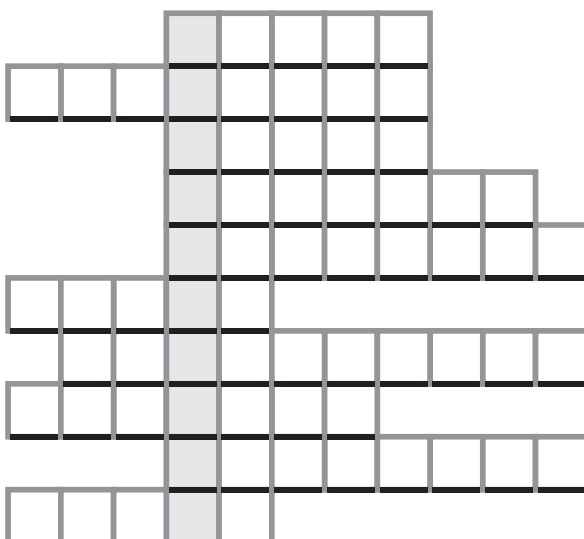
název vajíček samice kapra

plíseň vyskytující se na chlebu

kambium je dělivé

roste v tundrách a polárních oblastech

správný název celeru



Výherci z minulého čísla:

str. 2 Lambada

1. místo: Stela Vaničková, VII. A
2. místo: Dominik Janda, IV. B
3. místo: Patrik Paukert, IV. B

str. 3 Obrázek na vybarvení – 1. stupeň

1. místo: Dominik Janda, IV. B
2. místo: Tereza Vlková, III. A
3. místo: Aneta Pokorná, II. A

str. 3 Obrázek na vybarvení – 2. stupeň

1. místo: Sabina Svobodová, VIII. A
2. místo: Andrea Olenočinová, VII. A
3. místo: Stela Vaničková, VII. A

str. 12 Rébusy (umyvadlo, vlaky, kůže, borovice, kolář)

Petr Vlček, VII. A

str. 13 Soutěž o nejlepší vtip

Kristýna Podhradská, III. B

str. 13 Obrázková luštěnka (Apríl)

1. místo: Prokop Hejl, III. B
2. místo: Klára Langrová, III. B
3. místo: Adéla Mičková, VII. A

str. 14 Svátková luštěnka (Duben)

1. místo: Ema Hudcová, III. A
2. místo: Viktorka Břízová, I. B
3. místo: Natálie Faltusová, IV. B

str. 14 Anglické luštěnky (Apríl, Animals)

1. místo: Tereza Polášková, VII. A
2. místo: Viktoria Ela Matějková, V. A
3. místo: Eliška Skalická, IV. A

str. 14 Svátková luštěnka (Prázdniny)

1. místo: Eliška Martincová, IV. A
2. místo: Andrea Olenočinová, VII. A
3. místo: Miroslav Martinec, VI. B

str. 14 Osmisměrka (Král)

1. místo: Anežka Skalická, IV. A
2. místo: Aneta Jusková, V. A
3. místo: Enrico Moi, III. A

str. 14 Jarní luštěnka (Vajíčko)

1. místo: Tomáš Polášek, IX. A
2. místo: Tereza Holubová, III. A
3. místo: Sofie Šemberová, III. A

str. 15 Hudební skupina (Deep Purple)

Stela Vaničková, VII. A

i Veškerá řešení soutěží vhažujte do Bédovy schránky nejpozději do středy 23. května 2018.

Pozor:

Řešení každého úkolu pište na samostatný papír, uveďte své jméno a příjmení.



zhlédnout na www.zsbs.cz/casopis.htm

Své příspěvky můžete posílat také na náš email skola.beda@seznam.cz

Toto i starší vydání časopisu můžete

Distribuci školního časopisu žáků ZŠ B. Smetany zajišťuje pro veřejnost trafika na autobusovém nádraží.

Školní časopis Běda vychází 1x měsíčně. Vydává: Základní škola Lanškroun, B. Smetany 460, 563 01 Lanškroun, IČO: 61234176, e-mail: skola.beda@seznam.cz. Vydáno v Lanškrouně dne 10. května 2018. Uzávěrka dalšího čísla je středa 23. května 2018. Tisk zajišťuje: TG TISK s. r. o. 5. května 1010, 563 01 Lanškroun. Evidenční číslo: MK ČR E 22723.

